

C/2023/963

27.11.2023

Anna Nardi 15. septembril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 25. juuli 2023. aasta määruse peale kohtuasjas T-131/23: Anna Nardi versus Euroopa Keskpank (EKP)

(Kohtuasi C-574/23 P)

(C/2023/963)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Anna Nardi (esindaja: advokaat M. De Siena)

Teine menetlusosaline: Euroopa Keskpank

Apellandi nõuded

Apellant palub tühistada Üldkohtu 25. juuli 2023. aasta määrus kohtuasjas T-131/23, millega jäeti rahuldamata Anna Nardi hagi Euroopa Keskpanga vastu, ning sellest tulenevalt nõustuda esimeses kohtuastmes esitatud haginõuetega, ning palub seega Euroopa Kohtul:

I tuvastada Euroopa Keskpanga, esindaja president Christine Lagarde, lepinguväline vastutus:

- I. a) kuna EKP põhjustas Anna Nardile kuuluvate ja esimeses kohtuastmes esitatud hagiavalduse lisas loetletud, kirjeldatud ja esitatud väärtpaberite SI FTSE.COPERP väärtuse järsu languse 626 134,29 euro võrra, mille tõttu investeeritud kapital kaotas 81,54 % kogu oma väärtusest, mis oli 767 856,16 eurot, ja mis on tingitud sellest, et EKP president Christine Lagarde ütles 12. märtsil 2020 oma kuulsal lause: „Me ei ole siin selleks, et vähendada intressimäärade erinevusi, see ei ole EKP ülesanne“, põhjustades väärtpaberite väärtuse olulise vähenemise kõikidel börsidel kogu maailmas ja Milano börsil vähenemise 16,92 %, mis on selle börsi ajaloos enneolematu langusprotsent, kuna ta teatas selle lausega pressikonverentsil kogu maailmale, et EKP ei toeta enam majandusraskustes olevate riikide emiteeritud väärtpaberite väärtust, ja tegi seega teatavaks rahapoliitilise kursi täieliku muutmise võrreldes kursiga, mille EKP võttis vastu eelmise presidendi ajal, kelle volitused lõppesid 2019. aasta novembris;
- I.b) kuna EKP põhjustas kirjeldatud käitumisega ja selle tagajärjel Milano börsi indeksi järsu kukkumisega hageja vara väärtuse vähenemise;
- I.c) kuna EKP põhjustas varalise kahju saamata jäänud tuluna summas 906 223,85 eurot;
- I.d) kuna EKP põhjustas selle tulemusena varalise kahju kokku 1 532 358,14 euro suuruses summas;
- I.e) kuna EKP põhjustas mittevaralist kahju kannatuste tekitamisega hagejale ja tema perekonnale, kahjustades tema au, mainet ning isiklikku ja ametialast identiteeti, hinnanguliselt 500 000,00 euro suuruses summas;

Sellest tulenevalt:

II mõista Euroopa Keskpangalt, keda esindab ametis olev president, apellant Anna Nardi kasuks välja hüvitis varalise kahju eest summas, mis vastab tegelikule kahjule ja saamatajäänud tulule, mittevaralisele kahjule ja võimaluse kaotusest tingitud kahjule, mis apellatsioonkaebuse vastavates peatükkides ja punktides osutatud kriteeriumide alusel on hinnatud järgmiselt:

- II.1) 532 358,14 eurot varalise kahju eest;
- II.2) 500 000,00 eurot mittevaralise kahju eest;
- II.3) seega hüvitis kokku 2 032 358,14 euro suuruses summas;
- II.4) summa, mille suuruse Euroopa Kohus ise õiglaselt kindlaks määrab võimaluse kaotusest tingitud kahju hüvitamiseks;
- II.5) viivis, mis arvutatakse alates 12. märtsist 2020, mis on kahju tekitamise kuupäev, kuni hüvitise tegeliku väljamaksmiseni;

III Teise võimalusena mõista välja teistsugused summad, mille suurus määratakse kindlaks kohtumenetluse käigus õiglase meetodi järgi kohtu äranägemisel;

IV Mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust esiteks eelkõige sellega, et Üldkohus ei ole võtnud seisukohta küsimuses, kas EKP president on 12. märtsi 2020. aasta avaldusega rikkunud hagiavalduses osundatud õigusnorme; kohus piirdus kinnitusega, et nende õigusnormide eesmärk ei ole anda õigusi eraõiguslikele isikutele, mistõttu põhjendus on puudulik ega ole ammendav.

Teiseks vaidlustab apellant Üldkohtu järeldused, mis sisalduvad vaidlustatud kohtumääruse punktides 15–28 ja mille kohaselt EKP lepinguväline vastutus ei ole tekkinud, kuna käsitletaval juhul ei ole EKP rikkunud õigusnormi, mille eesmärk on anda õigusi eraõiguslikele isikutele. Apellant tõdeb, et õigusnormid, millele ta viitas, on institutsioonilised normid, millega on kehtestatud EKP erinevate organite pädevus, andes neile konkreetseid ülesandeid. Samad normid annavad õigusi eraõiguslikele isikutele, täpsemalt on nendega antud eraõiguslike isikute õigus sellele, et erinevad organid järgivad oma tegevuses neile seadusega pandud institutsioonilisi ülesandeid ja õiguspärase ootuse põhimõtet.

Kolmandaks tugineb apellant teise võimalusena sellele, et juhul kui nende õigusnormide eesmärk, mida EKP president on rikkunud, ei ole anda õigusi eraõiguslikele isikutele, nagu kinnitas Üldkohus, ei saa nõustuda Üldkohtu põhjendustega, kuna need põhinevad ELTL artikli 340 kitsendaval tõlgendusel. Selles õigusnormis, nagu ka Itaalia tsiviilseadustiku artiklis 2043, ei ole tehtud mingit vahet, mis asetaks õigusnormid, mille eesmärk on anda õigusi eraõiguslikele isikutele, muude õigusnormidega võrreldes sellisesse eelisseisundisse, et ainult sellesse kategooriasse kuuluvate normide rikkumise korral tekib kahju kannatanud isikul õigus hüvitisele. Peale selle on põhjendused vastuolus põhimõtetega, mida Üldkohus ise on selgitanud kohtuotsuses T-868/16, milles on kinnitatud, et liidu lepinguvälist vastutust võib pidada tekkinuks mis tahes õigusvastase tegevusega kahju tekitamise korral, millega võib selline vastutus kaasneda.

Neljandaks vaidlustab apellant Üldkohtu järelduse, mis sisaldub kohtumääruse punktis 32 ja mille kohaselt ei ole hageja oma hagiavalduses täpsemalt argumenteerinud väidet, et EKP president on võimu kuritarvitanud, vaid on selle esitanud pelgalt kui tagajärje, mis tuleneb hagiavalduses viidatud selliste õigusnormide rikkumisest, mille eesmärk ei ole anda õigusi eraõiguslikele isikutele. Apellant toonitab, et võimu kuritarvitamine on „võimu kasutamine viisil, mis ei ole seadusega kooskõlas“, ja see esineb siis, kui liidu institutsioon kaldub kõrvale sellistest üldpõhimõtetest nagu õigluse, hea usu ja hoolsuspõhimõtted; on väljaspool kahtlust, et vaidlustatud avaldusega on EKP president rikkunud õigluse ja hoolsuse põhimõtet.

Viiendaks vaidlustab apellant Üldkohtu järelduse, et ei ole esitatud tõendeid põhjusliku seose olemasolu kohta EKP presidendi avalduse, mis on vaidlustatud, ja Milano börsiindeksi languse vahel, ja väidab, et need tõendid on esitatud hagiavalduses ja selle lisades. Ta rõhutab, et nii EKP presidendi 12. märtsi 2020. aasta pressikonverentsi käsitlevast pressiuülevaatest, Itaalia ja rahvusvahelise ajakirjanduse kommentaaridest kui ka Itaalia Vabariigi presidendi avaldustest ilmneb üldlevinud arusaam, et börsiväärtuste languse põhjustas ainuüksi EKP presidendi avaldus, mis on vaidlustatud. Lisaks näitavad EKP presidendi omal algatusel esitatud vabandused ja tehtud avalduse parandamine seda, et ta tunnistas ka ise, et ta oli põhjustanud turgudele äärmiselt kahjulikke tagajärgi. Eespool nimetatud tõendid on esitatud ka apellandi määratud vannutatud eksperdi aruandes, selle järeldustes ja lisades.

Kuuendaks vaidlustab apellant Üldkohtu järelduse, mis sisaldub vaidlustatud kohtumääruse punktis 33 ja puudutab vannutatud eksperdi tehnilise aruande äärmiselt piiratud tõendusjõudu, kuna selle on koostanud hageja määratud ekspert. Apellant väidab, et Üldkohus ei võtnud arvesse, et tegemist on vannutatud eksperdiga, kes andis pädeva kohtu ees vande järgmises sõnastuses: „Vannun, et olen teinud mulle usaldatud toimingud hästi ja usaldusväärset ainsa eesmärgiga teha tõe kohtule teatavaks“.